

tution, og der vil jo nok komme Andragender fra flere, fordi det i Reglen er umuligt for en Privatmand, naar han bliver gammel, at overdrage en saadan Skole til et af sine Børn eller en anden Slægning, og han kan vanskeligt sælge et saa stort Anlæg, fordi ingen af Pædagogerne møder med mange Penge i Lommen. Det er jo i Reglen saa, at de, der have Pengene, egne sig i Reglen ikke til at være Opdragere, og de, der ere Opdragere, have ingen Penge. Derfor tror jeg ikke, man kan finde denne Mand. Hvad det gælder om over for Himmelbjerggaarden, er først og fremmest, at man kommer til en Ordning, der bliver en fast Ordning, saa at der kommer en god Gang i det derovre, og den fremdeles kan bevares som en god Opdragelsesanstalt. At eksperimentere alt for meget derovre er ikke heldigt.

Saa har endelig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) henstillet, om man ikke burde ændre § 6 saaledes, at Statsrevisionen ogsaa skulde have Revisionen af dette Regnskab. Jeg tror ikke, at det er til nogen Nytte at bebyrde Statsrevisionen hermed. Saadant et lille Regnskab kan talmæssigt meget let revideres i Ministeriet. I den Henseende er der ingen Ting i Vejen, og en budgetmæssig, altsaa en kritisk Revision, kan Rigsdagen let faa Saglighed til gennem vore Udvalg. Særlig Finansudvalget, som har med den aarlige Bevilling at gøre, kan meget let faa Adgang til Regnskabet, og gennem Finansudvalgets Betænkning kunne de øvrige Medlemmer blive bekendte dermed. Det er den naturlige Maade, og det er den Maade, hvorpaa vi bære os ad i mange andre lignende Tilfælde, saa jeg mener ikke, at der er nogen Grund til at tage Bestemmelse om, at Statsrevisionen skal have nogen særlig Revision med Hensyn til en saadan Institution, der dog er en lille Anstalt over for Aandssvageanstalterne, der have Hundredetusinder i aarligt Tilskud og Millioner i Kapitalanlæg. Men selvfølgelig kan Rigsdagen i Fremtiden faa Adgang til at gøre sig bekendt med, hvorledes Anstalten drives, og den bør have Lejlighed dertil, og den Lejlighed kan gives paa sædvanlig Maade.

De Udtalelser, jeg nu har fremsat, knytte sig jo til, hvad der er fremsat af Mindretallene, men noget synderlig praktisk ligger der hverken i den ene eller den anden af deres Udtalelser, thi det, der foreligger her, er jo alene Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal vedtage

Lovforslaget uforandret eller forkaste det, og det sidste tror jeg i Virkeligheden ikke kan finde nogen Tilslutning her i Folketinget.

Ordføreren (Rosleff): Ja, efter de Udtalelser, der nu ere fremkomne fra den højtærede Minister, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Ord. Han har jo imødegaaet Mindretallenes Ordførere og deres Standpunkter, og jeg kan i et og alt slutte mig til disse Udtalelser. Jeg havde ventet at høre, at den Mand, der havde henvendt sig til det første Mindretal om at faa Gaarden overdragen, ogsaa havde henvendt sig til den højtærede Minister, ligesom jeg ogsaa havde ventet at høre noget om, hvorledes denne Mand var, om det var en Pædagog med mange Penge eller en Mand med Penge, som ikke var Pædagog. Det første Mindretals Ordfører udtalte, at han kendte ikke noget til hans Kvalifikationer; men naar dette er Tilfældet, og naar den højtærede Minister ikke har hørt noget fra ham, kunne vi betragte denne Henvendelse, der er sket til det første Mindretal om, at en Privatmand vilde overtage Himmelbjerggaarden, som betydningsløs. Det tyder netop paa, at der ikke er nogen, som ønsker at overtage Himmelbjerggaarden, købe den eller anlægge Penge i den eller i det hele taget er kvalificeret dertil. Thi havde det været en saadan Person, havde han sikkert nok henvendt sig paa rette Sted, nemlig til den højtærede Kultusminister. Det sidste Mindretals Ordfører, det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds, udtalte, at man ikke af Hensyn til de Gaver, som bleve ydede til Himmelbjerggaarden, behøvede at lave denne til en selvejende Institution. Det har Flertallet ikke sagt, det har ikke fremhævet det, som om det var en særlig Grund eller Hovedgrund. Jeg nævnte dette ved Siden af det øvrige som noget underordnet; men alligevel som noget, man kunde tage Hensyn til, nemlig at der snarere blev ydet Bidrag til en saadan Anstalt, en selvejende Institution; en Statsanstalt kan naturligvis slet ikke vente det. Endvidere sagde det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds eller i hvert Fald saa godt som sagde, at Flertallet havde slaaet fast, at Plejelønnen kunde forhøjes. Det har Flertallet ikke sagt; det har kun antydnet, at skulde Plejelønnen forhøjes for at faa nogenlunde Balance, kunde man gaa med dertil, men det er fremsat som en Mulighed, og det